Váncsa István

Hatvannyolc

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 1. szám, 2018. január 5.

Ötven évvel ezelőtt, 1968-ban megjelent Amerikában egy könyv, amely azt próbálta megjósolni, milyen lesz a világ ötven év múlva, 2018-ban, azaz most. A mű az Amazonnál még kapható, címe *Toward the Year 2018,* tizennégy nagy tekintélyű szerző próféciái olvashatók benne, köztük természetesen olyanok is, amelyek a mából nézve megmosolyogtatók. Például Ithiel de Sola Pool (a MIT politikatudományi tanszékének alapítója) szerint 2018-ban az egyes országok bruttó nemzeti termékének alakulása nem különféle objektív tényezőktől fog függeni, hanem csakis attól, hogy az illető ország népe mire vágyik. Ha magas GNP-t akar, magas lesz, ha alacsonyat, akkor alacsony. Ugyanez vonatkozik a munkanélküliségre, az iparosodottságra és más hasonló mutatókra is, feltételezve persze, hogy a népnek politikai értelemben ráhatása lesz arra, ami az országában történik, ám ez a kérdés 2018-ra vonatkozólag nyilvánvalóan föl se merül.

Figyelemre méltó viszont, hogy a könyv szerzői roppant precízen látták előre az informatikai forradalmat, annak összes vonzatával együtt, az internetet is beleértve, továbbá szén-dioxid-kibocsátás növekményét és az ebből fakadó klímaváltozást, mely utóbbiról színesebb életformájú kortársaik LSD hatása alatt se igen álmodtak. Holott ez valójában nagyon is hatvanas évekbeli gondolat. Hagyjátok ott a hatalmas, füstölgő gyárakat, amik csak arra jók, hogy a világunkat tönkretegyék, üljetek ide a fa alá, szívjatok el egy füves cigit, meditáljatok, zenéljetek vagy dugjatok, egyszóval éljetek szabadon, nektek is jobb lesz, és a világ is megmarad.